

A Duna felé.

Day most a Duna, sebesen folyik,
lindat kell ró a nap,
a hulló partól eddig, labonig
arany-vörös lindat.
Fehelédik a domb-ról tömlője,
de keményedik,
hullong az éj a nedves völgybe,
lassankint megkélis.

Day most a Duna, sebesen folyik,
melyekben rém lapul,
fől-főszaggatja vörödes habjait,
faj, igazalmatlannul;
rettegve merem: mit karkarat?
höz, vaj vira végreket? -
tyes mellő bűnt kavarogat
a vörögyű sík felett.

Más sebünk poly a kénül,
- vajjon eleri-e?
Day a Duna, sa ránk meglát
vémeket vet fő völd vize,
esapabotul kelnek a rémek,
vöröngző, rona sereg, -
kiönt a Duna, nos vöröket
sokkal halál lebeg.

Küldi haza a nap piros
ujja, küldi a doqos népet,
rotz völd-pajtasom ul pontos
kocinn, memén a vörös élet,
mivelén is a vörös élet,
minnt bolos és minnt homoly,
erősben a ^{szűkös} ~~szűkös~~ erés
hig merpe bujdosól.

Kerem meyer honajul megis,
magamat kerem el,
kemelőjüktől nyugvóm én is,
bánsághoz ragtam is leped,
erős mellett honaljos birtok,
alhat, hi ott lakito,
almát élö nem habontja
az ikeletranyig. -

Ugy most a Duna, sebesen folyik,
hova sodorta löve isét,
hova sodorta yonge labait
mines rothnyaja hadra minet,
hol uszotok róla meg vragai?
- A paron ifjú fűs-lobos nőt,
a habba lozotok vésény ágai,
menem ringatját, mint a belvőst.

I a hófelét, záros libak
a börtön fűs, smaragd-yeperül
hova ropúttok, meg vilag
egiben szignak? - tollul egye yeül,
ellull a tollul mind egy nálip,
ellull a tollul, mint a hó,
de vmarvellognat halalip
az éves-óles sár alól.

"
Dristul öhet faradattan,
karlóba is mentünk velül,
barull az ainy a vrelő napben,
hövéredell lapos bejül,
a kurbosza nyótt-büjött,
de büjöttül volna mint a kellen.
ös hávasáj yeplője büjött,
s dideregtül a fülleth vrendben.

Időseim - e meg? - hantalan mar:
régemig mármel feleség,
ott voltam én is labordalmam,
s elaludtam a, kőrebe,
elaludtam, s avta alom,
álombent jár csak néha kenne,
meg - meglegintti vartos arcom,
amint ruhája memlebben. -

hált, hált a por, és hullott az érs,
hol régti szerep-újuságom?
a zolden és pirosan rekesz
élet alatt hogyan találok?
O, képet és történetek
hídey papíron, farró rajon,
már fulladatom törtétek,
mint levegőtlen, jiltos rajon.

Ki valahonnan memme ment,
memme ment én kormi időre,
ne qbraja a más jelent -
a multra való, nosan szilgyetore,
ki valahonnan memme ment,
ne legem oda vime lódel,
aluvó napjai felet,
ne kija föl a vime földet. -

terecht nőtkez ellenem
idegen ~~szóval~~, gesztusoktal,
memme kutyábrak nem lelem
a régi képet, remmilyen koréppal
nem bírom a napfényre kormi:
új mellis fújta hajubak,
már virbe roktal avultk mosni,
lébrakban mával az utak.

Értekelés, lebecskén,
jelenem, jövöm: reket,
kéreget fogok, lebecskén,
melyet az éke kerek,
szegedre megis károm fűsz,
lobogjon fűsz,
bírálatok el, drága művek
kanyarok körül.

Az igazság elmenne innen,
baljósok a csillagok,
a pünköszt emlecsimben
követés nébb napok,
melyek végre meggyógyodni,
van más, hi rászig,
ne próbálok kalandok fogni,
akármilyen körbe.

Tegye te veszes, vörös-arany ló,
hol korgató fejem,
puha iszap partján kanyar,
sár tóni szán, nemem,
húgom hűvösét ringatózik,
mellém mosat lepi,
mashom isos habok fogózik,
meg hájam fűsz,

(Dunarekés)